

Blyat (godverdomme)

De Oekraïense delegatie betreedt het Vogelnest-stadion in Peking tijdens de openingsceremonie van de Paralympische Winterspelen. Tot hun opluchting zijn de (Wit-)Russen niet van de partij. © AFP

Stel, je heet Alexander Andropov of Alexandra Andropova (x hebben ze daar nog niet) en na je benen te hebben verloren in de Krim heb je je op sport voor andersvaliden gestort. Eerst in het militaire herstelcentrum en later thuis bij de liefhebbende familie, die nog steeds de dag vervloekt dat je werd opgeroepen naar Rostov-aan-de-Don om van daaruit met je divisie de Krim binnen te vallen. Waar het mis ging.

Stel, je bent zo goed geworden in je sport dat je deel bent gaan uitmaken van het Russische paralympisch team, excuseer, van het team van het Russische paralympisch comité. Waarom die semantiek, daar ben je nog niet achter. Het had iets te maken met de manipulatie van Russische dopingdata en een straf, zo ging rond in de atletencommunity, maar het fijne weet je daar niet van. Bovendien, wat maakt het uit? Wit/blauw/rood blijft wit/blauw/rood en er staat 'Russian' op de rug.

Stel, je bent naar Peking afgereisd voor de Paralympische Spelen, ruim op voorhand zoals het *playbook* dat voorschreef, kwestie van die Chinese virushysterie ter wille te zijn. Je familie en naasten hebben in de aanloop naar het grote moment bijeengelegd voor een nieuw racekarretje en ook dat is zonder blutsen in Peking aangekomen.

Stel, je zit in quarantaine. Je hebt internet, beter en sneller dan thuis en niet eens zo gecensureerd, en dan komt het binnen. Je land, je leger is nog maar eens Oekraïne binnengevallen. Om wat te doen? Dat weet je niet. Ja, weer iets met Russen beschermen, maar dat verhaaltje geloof je niet meer.

Stilaan gaat het dagen... De ene na de andere dominosteen valt, de ene na de andere Rus of Russische organisatie wordt gecancelled. *Annulirovaniye*, annulering, het woord valt voor het eerst. Niet de Spelen, die gaan door, maar wat met ons? Gelukkig wordt het Internationaal Paralympisch Comité geleid door een wereldvreemde onnozelaar die Andrew Parsons heet en die meent dat hij en zijn bond boven alle wereldgedruis verheven zijn. Witte en andere Russen zijn welkom, maar onder neutrale vlag.

Of toch niet. Die bom valt een dag later. Oké, een spreekwoordelijke versie, niet te vergelijken met wat op Oekraïne valt, maar toch. Drie jaar de pleuris getraind, drie jaar geschraapt en gespaard, borsjtfestijnen georganiseerd, ingelegde augurken verkocht, de lokale maffiabaas

aangesproken en dan zit je eindelijk in Peking, lig je op medaillekoers en moet je, *blyat*, terug naar huis.

Ik heb met je te doen, maar het is niet anders, Alexander of Alexandra. De nevenschade van de oorlog is duizenden malen erger dan een Russische paralympiër die zijn/haar ding niet zal kunnen doen in Peking en omstreken.

Eén grote sport duldt voorlopig nog Russen op kampioenschappen maar dan als neutrale atleet en dat is het zwemmen. Nu ja, als één bestuur van een wereldbond met één been in de Alzheimerkliniek zit, dan wel die zwemclub van de FINA. Vladimir Poetin is zijn zwemorde kwijt en alle zwemtoernooien in Rusland worden gecancelled, maar de zwemmende Rus(sin) is nog welkom in Boedapest in juni op het WK?

Dat zal niet gebeuren. Net als met de Paralympics zullen atleten uit andere landen eisen dat de Russen - toch al niet de meest geliefde en betrouwbare na erg wisselende resultaten - worden gebannen. Is het hypocriet om Rusland en de Russische atleten zo zwaar te straffen, terwijl andere autocratische regimes ongemoeid worden gelaten? In één adem worden dan regimes uit het Midden-Oosten en Azië (lees: China) genoemd. Die hebben ook boter op hun hoofd, toch? Juist, maar die zijn niet zo sportgek als de Russen en hun Poetin.

Bovendien zijn de meeste andere problemen interne aangelegenheden. In het geval van China paste de onderdrukking van de Oeigoeren aanvankelijk zelfs in de internationale strijd tegen moslimterrorisme. Wellicht/allicht zijn de Chinezen nadien doorgeschooten. Dat kunnen wij heel erg verkeerd vinden, maar zoals een voorzitter van zo'n wereldsportbond mij ooit toefluisterde, misschien niet toevallig in Peking: onze westerse democratie is niet de enige staatsvorm en dat wij die samen met onze waarden aan de wereld willen opdringen, vinden veel van die andere landen uiterst arrogant.

Rusland is vele stappen verder gegaan. Het is een naburig land binnengevallen, wil een democratisch verkozen regering omverwerpen en zaait dood en vernieling onder de burgerbevolking. Dat is in Europa ongezien sinds Adolf Hitler en co. Het is niet te vergelijken met wat de Serviërs in de jaren negentig hebben uitgevreten en ook die zijn een tijdje van het sportoneel verbannen. De dag dat China Taiwan binnenvalt, dan pas zullen we weten of we selectief verontwaardigd zijn. Laten we daar maar niet op hopen.

De nevenschade van de oorlog is duizenden malen erger dan de Russische paralympiër die zijn ding niet kan doen